PRAMEŇ

MESAČNÍK MICHALOVSKO - KOŠICKEJ PRAVOSLÁVNEJ EPARCHIE

APRÍL 2010

ČÍSLO 4

ROČNÍK 8

CENA 0,30 €

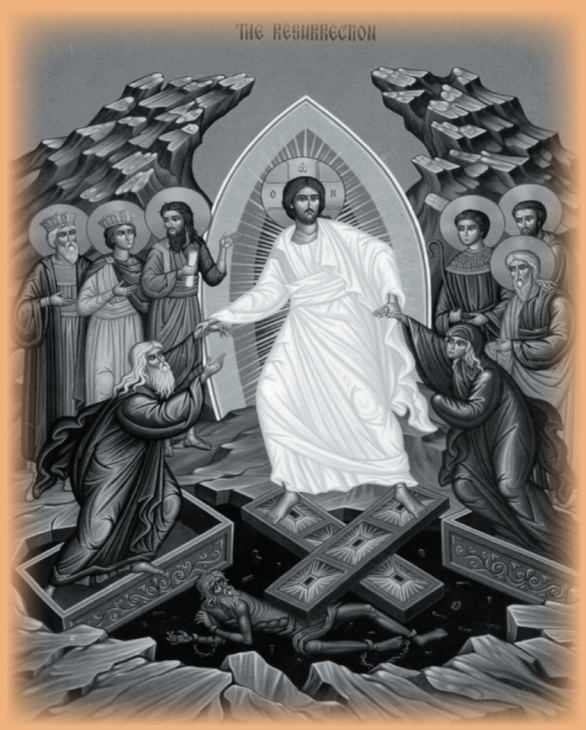

Christos Voskrese!

Na počiatku bolo Slovo...

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha, i Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo cez Neho, a bez Neho nepovstalo nič, z toho čo povstalo. V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí... Z Jeho plnosti sme všetci prijali, a to milosť za milosťou. Lebo zákon bol daný skrze Mojžiša; milosť a pravda prišli skrze Isusa Christa.

Vo svetlý deň Paschy Hospodinovej vo všetkých ľudských i anjelských jazykoch znie Jánovo Evanjelium - ***„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha, i Slovo bolo Boh“.*** Jednorodený Syn Boží, skrze Ktorého Boh prehovoril v posledných dňoch, aj dnes hovorí k nám. Na naše srdcia klope samo Slovo, Ktoré bolo skôr ako bol svet, To Slovo, Ktoré bolo u Boha, a Ktoré bolo Boh, Jednobytné s Otcom a Svätým Duchom.

„Všetko povstalo cez Neho, a bez Neho nepovstalo nič, z toho čo povstalo“., - od najvyššieho anjelského činu po posledného červa v zemi, nič nebolo stvorené Bohom Otcom bez Syna a Ducha Svätého. Ten, Ktorý dal základ Cirkvi, je Ten istý, Ktorý stvoril a zbudoval svet. Ten, Ktorý nás z nebytia priviedol do života, ***„a všetko tvoriac nenechal nás samých, kým nás nepriviedol k plnosti Svojej večnej blaženosti a daroval nám Kráľovstvo nebeské“. Radujme sa a veseľme, lebo Christos voskrese!***

„V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí“. Všetok život je od Neho. Jeho svetlo vnáša zmysel do nášho každodenného života - Svetlo Božieho Zjavenia, svetlo paschálneho víťazstva nad hriechom, nad diablom i nad smrťou. Veď v ten deň, ktorý začína nocou, ***„svetlo zažiarilo v temnote, a tma ho nepohltila“.,*** a celé človečenstvo do toho času spútané okovami hriechu a smrti, uzrelo svetlo spásonosného Božieho Slova.

Aj Cirkev, podobne ako Ján Krstiteľ, ktorého meno znamená „milosť Božia“, tak, ako aj každý z nás, je dnes ako ***„človek poslaný od Boha“*** poslaný svedčiť o Svetle. Dnes samo Svetlo svedčí o sebe a tma tohto sveta sa dnes zvíja v smrtných bolestiach – ***Lebo, Christos jasne zažiaril z temného hrobu!*** Každý z nás, ktorí sme uverili v Christovo Vzkriesenie, tak ako strážcovia hrobu v tú noc, máme zvestovať ***„to spásonosné ranné svetlo“*** všetkým tým, ktorí náročky, či z nevedomosti, zakrývajú pred ním oči. Tajomstvo paschálnej noci nás posiela do sveta, aby sme svedčili o svetle, aby skrze nás všetci uverili. Aby uverili, nie v nás, ale v Christa. Aby hľadiac na nás, na náš život, skrze nás, prichádzali ku Christovi.

Christova Pascha nám ukazuje, aký má byť náš život pred Bohom, pred našimi blížnymi a pre naše vlastné spasenie. My sme povolaní svedčiť. A kto neprijíma naše ľudské svedectvo, skoro stane pred svedectvom Božím, ktoré je mocnejšie a strašnejšie nášho. Christos zvíťazil nad smrťou, nad smrťou každého človeka, ale volá nás, aby sme uverili v Neho, lebo len vtedy dosiahneme života večného. Preto, v deň Christovho vzkriesenia, nech nikto nie je smutný, iba ak len ten, kto sám seba vytrháva z objatia svetla a sám sa vrhá do tmy. ***Lebo, dnes Christos zažiaril z hrobu! – „To pravé svetlo, svetlo osvecujúce každého človeka prichádzajúceho na svet“.***

Bol vo svete a zanechajúc nebeskú velebu prišiel do sveta, priblížiac sa našej úbohej malosti, ***„svet skrze Neho začal byť, ale svet Ho nepoznal“. „I svoji vlastní Ho neprijali“.*** O kom sú tieto slová? O nás! Nielen o starozákonnom Izraeli, ale o nás, kresťanoch. Zvláštnym, výnimočným spôsobom sme svoji pre Boha – my, ktorí sme uverili v Neho. Ale, koľkí z nás tvrdíme, že vyznávame Christa a vyzerá, že sa spolu so všetkými tešíme z Jeho vzkriesenia, a napriek tomu Ho neprijímame? Svätí otcovia hovoria, že každý, kto sa nechce rozísť so svojím hriechom, protiví sa Christovej vláde nad nami a neprijíma Ho.

„Tým však, ktorí ho prijali, ktorí veria v Jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi“. Táto právomoc patrí všetkým svätým. Je to neopísateľný dar všetkým, ktorí milujú Boha. My sme tí, ktorí sa v deň Paschy znova rodia, ***„nie z krvi, nie z vôle tela, ale z Boha“.*** To, čo sa nám darovalo v paschálnu noc nebolo darom - plodom prírody, ani toho najväčšieho pohnutia ľudskej štedrosti, ale Sám Hospodin nám znova odkryl Seba – ***„Slovo, Ktoré sa stalo telom a prebývalo medzi nami, plné milosti a pravdy“***., vstúpilo so Svojou láskou do nášho každodenného života.

„Videli sme jeho slávu, slávu ako jednorodeného od Otca. A z Jeho plnosti sme všetci prijali milosť za milosťou“. Tak veľké a tak drahocenné sú poklady slávnej a svetlej Paschy Hospodinovej – Paschy, ktorá nesie jedno požehnanie za druhým, radosť strieda radosťou. Milosť Paschy Christovej nám dáva možnosť rásť v milosti, prijmúc tú milosť ako biblických desať talentov do ďalšieho každodenného života, do nadchádzajúceho roka, do celého života. Tak, ako tekutý vosk prijíma obraz veci, ktorá sa ho dotýka, tak Pascha Christova všetkých, ktorí otvoria svoje srdcia, mení v Christov obraz, lebo Christos sa v tej chvíli žiarou Svojho vzkriesenia dotýka nášho, bohamilujúceho srdca.

„Zákon bol daný skrze Mojžiša, ale milosť a pravda prišli skrze Isusa Christa“. Milosť a pravda sú neoddeliteľné. Nemôže byť milosť bez pravdy, ani pravda bez milosti. A práve Christova Pascha nám odkrýva všetky veľké pravdy, ktoré môžeme svojim ľudským umom pochopiť a obdarúva nás bezhraničnou milosťou Božou. ***Radujme sa a veseľme, lebo Christos voskrese!***

jerej Dušan N. Tomko

PASCHÁLNE POSOLSTVO POSVÄTNEJ SYNODY
PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI V ČESKÝCH KRAJINÁCH A NA SLOVENSKU

Drahí dôstojní otcovia, bratia a sestry,

v tieto svetlé dni Vzkriesenia nášho Spasiteľa Isusa Christa sa naplňujú Jeho slová, ktoré povedal svojim učeníkom v noci pred Svojou dobrovoľnou obeťou na kríži: ***„Vy máte teraz zármutok. Uvidím vás však opäť a vaše srdce sa zaraduje a vašu radosť vám nikto nevezme.“ (Jn 16, 22)*** Táto radosť je náplňou svätej Paschy – veľkonočných sviatkov, kedy otvárame naše srdce Christu a spievame radostne „V pravde (skutočne, naozaj) vstal z mŕtvych Christos - Voistinu Voskrese Christos!“

V svetle Christovho Vzkriesenia vidíme Jeho kríž ako znamenie veľkej Božej lásky. Ako čítame v Evanjeliu: ***„Lebo Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby každý, kto v neho verí, nezahynul, ale mal život večný.“ (Jn 3, 16)*** Oživujúci Christov Kríž – symbol našej kresťanskej existencie, žiari v svetle Jeho Vzkriesenia. V tomto svetle je vidieť všetko inak. Vyvádza nás z kruhu každodenných starostí a problémov a vedie nás od časnosti k večnosti, k našej pôvodnej nebeskej vlasti. Každý z nás, keď uvidí svetlo Christovho Vzkriesenia svojimi duchovnými očami, stáva sa jeho osobný kríž ľahším a dokáže ho vždy uniesť spolu s Christom. Ide o kríž, ktorý predstavujú každodenné starosti, bolesti, pokušenia, kríž, ktorý vytvárajú problémy spojené so službou našim blížnym.

Vzkriesený Christos nás všetkých volá, aby sme sa stali spolutvorcami Božej lásky, aby sme milovali všetkých, ktorých vďaka Božej prozreteľnosti stretneme na našej životnej ceste. Učí nás nerozdeľovať ľudí na blízkych a vzdialených, na rodných a cudzích. Keď milujeme a pomáhame všetkým ľuďom bez rozdielu, slúžime tak samotnému Bohu: ***„Čo ste učinili jednému z týchto najmenších, mne ste učinili“,*** hovorí Christos.

Nič na svete nás nemôže odlúčiť od lásky Božej. Len keď naše srdce bude kamenné a naša viera iba formálna. Prestaneme vidieť a ľutovať svoje hriechy. Nebudeme prosiť nebeského Otca za ich odpustenie.

Ničoho sa na svete nemusíme báť, pretože Boh je vždy s nami a každý rok nás obdaruváva paschálnou radosťou. Pomáha našej malej viere, aby bola pevná a neochvejná.

Vzkriesenie Christovo slávime spoločne so všetkými živými i zosnulými bratmi a sestrami. Podobne, ako kresťania v prvom storočí, nesieme túto radostnú zvesť celému svetu. Každý na svojom mieste je povolaný, aby pokračoval v hlásaní Božej pravdy a lásky všetkým ľuďom bez rozdielu, tak ako to píše apoštol Peter: ***„Buďte vždy pripravení dať odpoveď každému …, ale čiňte to s tichosťou a úctivosťou.“ (1P 3, 15-16)***

Prehlbujme sa a vzájomne sa posilňujme v našej svätej pravoslávnej viere. Starajme sa o to, aby sme získavali stále viac vedomostí o našom duchovnom dedičstve – cyrilometodskej viere našich otcov. Na ceste vedúcej k prehlbovaniu pravoslávnej duchovnosti nás môžu sprevádzať všetci, ktorí majú záujem o východné kresťanstvo a chcú s nami vojsť v radosť nášho Pána (Mt 25, 21). Pravoslávie pred nikým nezatváralo dvere, ale vždy prinášalo ľuďom dobro, radosť a lásku.

Nezabúdajme, že našou hlavnou úlohou dnes je činiť dobro, prekonávať láskou nelásku, obetavosťou kult sebectva, násilie a lži pravdou. Podľa Christovho učenia o láske k blížnym sa starajme o našich chorých, opustených a slabých. Sú to predovšetkým ľudia starší, emigranti, deti, mládež, ktorá prišla o svojich rodičov. Spolupracujme s ľuďmi dobrej vôle usilujúcimi o to, aby v našej spoločnosti nevládla pýcha a závisť, peniaze a lačný zisk, či osobné ambície. Podporujme preto v tohtoročných demokratických voľbách v Českej republike i Slovenskej republike kandidátov schopných osobnej obete za pravdu a lásku k človeku.

Drahí otcovia, bratia a sestry!

Pri príležitosti Paschálnych sviatkov Vás z hĺbky srdca pozdravujeme. Nech sú Vaše srdcia naplnené radosťou z víťazstva života nad smrťou – radosťou zo svetlého Christovho Vzkriesenia.

Christos Voskrese! Voistinu Voskrese!
Christos vstal z mŕtvych! V pravde vstal z mŕtvych!

+ Kryštof, v.r.
arcibiskup pražský, metropolita Českých krajín a Slovenska

+ Ján, v.r.
arcibiskup prešovský a Slovenska

+ Simeon, v.r.
arcibiskup olomoucko-brnenský

+ Juraj, v.r.
arcibiskup michalovsko-košický

+ Tichon, v.r.
biskup komárňanský, pomocný biskup pre prešovskú eparchiu

+ Jáchym, v.r.
biskup hodonínsky, pomocný biskup pre olomoucko-brnenskú eparchiu

Pascha Christova, 2010

CSOŠ sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach

Baroko očarilo

Dňa 27. februára 2010 mali návštevníci Obchodného centra Zemplín v Michalovciach možnosť vidieť netradičnú módnu prehliadku. Šlo o ukážky vzácnych barokových šiat, ktoré spolu s dobovými účesmi a módnymi doplnkami vytvárali harmonickú kolekciu, navodzujúcu neopakovateľnú historickú atmosféru.

Krásne barokové odevy zhotovili a predviedli žiaci Cirkevnej strednej odbornej školy sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach, za výdatnej pomoci majstrov odbornej výchovy.

Prehliadka sa končila menuetom z tvorby nezabudnuteľného hudobného génia, Wolfganga Amadea Mozarta a pozvaním na ďalšie zaujímavé stretnutie, ktoré sa uskutoční 24. mája 2010 pri príležitosti Dňa otvorených dverí Zemplínskeho múzea v Michalovciach.

Mgr. Stella Perháčová
majsterka odbornej výchovy

Občianske Združenie Integra

Súčasná rýchla doba prináša množstvo prekážok, ktoré musíme každodenne zdolávať.

V rámci prevencie a podpory duševného zdravia v škole sa mohli študenti Cirkevnej strednej odbornej školy sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach dňa 10. 3. 2010 dozvedieť o duševných ochoreniach, príčinách ich vzniku a spôsoboch liečenia.

Projekt pod názvom **„Šialený? No a!“** zrealizovalo **Občianske združenie Integra v Michalovciach.** Formou skupinových aktivít študenti celé dopoludnie strávili s ľuďmi, ktorí dokázali otvorene vyrozprávať svoje neľahké osudy a životné krízy.

Študenti si z tohto projektu odniesli cenné skúsenosti do reálneho života a schopnosť lepšie pochopiť problémy iných ľudí.

Mgr. E. Antonyová

Sviatok dňa učiteľov

Učiteľ - povolanie, ktoré si vyžaduje veľa úsilia. Povolanie, ktoré so sebou prináša množstvo zodpovednosti, trpezlivosti, vedomostí, ale aj radosti. Povolanie, ktoré prináša úžitok celej spoločnosti. Za svoju prácu sa učiteľom často nedostáva uznania, úprimného poďakovania. Výnimkou je **28. marec,** v tento deň si každoročne pripomíname **sviatok - Deň učiteľov.**

Sme veľmi radi, že tento rok prišiel zamestnancom Cirkevnej strednej odbornej školy sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach popriať veľa síl do ďalšej práce aj Jeho Vysokopreosvietenosť Juraj, arcibiskup michalovsko-košický. Srdečne ďakujeme Jeho Vysokopreosvietenosti Jurajovi za slová vďaky a povzbudenia do ďalšej tvorivej práce.

Našich učiteľov veľmi potešil aj kultúrny program, ktorý pre nich pripravili ich študenti a pri úprimných slovách poďakovania a úcty sa v nejednom oku pedagóga zaleskla slza dojatia.

Hovorí sa, že každá láska je volanie a ozvena - každému sa vracia to, čo sám dáva. Preto veríme, že aj nám, pedagógom, sa vráti vynaložené úsilie v podobe úspešných mladých ľudí, ktorí nájdu uplatnenie v živote.

Mgr. Erika Antonyová

Ten, kto sa nepoučí z chýb minulosti, často do nich padá znova...

ĎALŠIE OSUDY PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI

Uniatský duchovný Levkanič oznámil v r. 1942 biskupskému úradu v Prešove, že pravoslávny duchovný v Medzilaborciach chodí po celom okrese a zbiera peniaze na výstavbu pravoslávneho chrámu v tomto meste a je prekvapený, že „všetci naši veriaci (pozn. uniati) v okrese darovali na „rozkolníčku cerkov“ a že v dedinách nazbieral viac ako sa nazbieralo na katolícku misiu. Modlíme sa za zjednotenie a naši veriaci veľkodušne podporujú postavenie pravoslávneho chrámu, v ktorom sa bude rozdávať nenávisť k uniatom. Pokorne prosím a vyzývam duchovných, aby poučili veriacich, aby schizmatické a heretické konfesie zakazovali podporovať, že je to hriech. Pravoslávny duchovný buntoval ľudí z domu do domu“, - poznamenáva Levkanič vo svojom liste.

Táto výpoveď „prekvapeného“ uniatského duchovného je najlepším svedectvom o tom, ako sa náš národ správal k Pravosláviu a pravoslávnym duchovným. Priamo potvrdzuje, že veriaci ľud zostával v duši pravoslávny, hoci tu boli už takí, ktorí toto cítenie stratili.

Rozsiahly list v tejto istej veci napísal prešovskému biskupovi aj Šebastián Sabol, ČSVV. Z tohto listu vyberáme nasledujúce reality: - ďakuje za list k memorandu, ktoré má byť odoslané vláde Slovenského štátu., - memorandum je namierené „proti našim bratom schizmatikom“., - ďakuje biskupovi, že porozumel, že akcie pravoslávnych na medzilaboreckej doline nemožno zľahčovať., - že na konferencii duchovenstva v Medzilaborciach sa s pohoršením hovorilo o trúfalosti pravoslávneho igumena Sávu a nedostatku uniatských protiakcií., - biskup vraj podcenil nebezpečné správy a straší ho, že vypukne náboženská vojna, ak úrady nezareagujú na memorandum., - že sám pôjde do Bratislavy s rím. kat. duchovným z Medzilaboriec, Dr. Švedom a budú urgovať., - pravoslávnych vraj financuje ruský emigrant Ing. Belinskij, ktorý sa na turistickej chate tri týždne staral o 73 detí ruských emigrantov., - je nespokojný, že pravoslávnym sa podarilo získať pozemok na stavbu chrámu cestou výnimky. (ŠOA v Prešove č.55/prez.1942).

Aby spomínané memorandum nabralo na váhe, posiela ho prezidentovi Tisovi dňa 21. 12. 1942 sám Pavel Gojdič, prešovský uniatský biskup. Okrem toho bolo memorandum zaslané aj iným vysokým úradnikom a úradom: A. Machovi, J. Sivákovi, biskupovi Michalovi Buzalkovi, biskupovi Dr. Karolovi Körperovi, Župnému úradu v Prešove, Generálnemu sekretariátu Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, Ministerstvu vnútra, Ministerstvu školstva, Rímskokatolíckej Apoštolskej administratúre v Prešove, Apoštolskej nunciatúre v Bratislave. Okrem toho biskup Gojdič žiadal vládu, aby zastavila pravoslávnu misiu (ŠOA v Prešove č.78/1943).

Na tieto „bratské“ donášania a žaloby sekretariát ministerstva vnútra odpovedal biskupovi na list (č.55/1942) s doloženým memorandom a tiež list (č.2067/1942 z 15. 9. 1942) listom č.4916-S/1942 z 9. 1. 1943, v ktorom informuje, že príkazom ministerstva vnútra boli zrušené výmery Ministerstva vnútra, ktorými bolo povolené previesť zbierky na stavbu pravoslávneho chrámu v Medzilaborciach a výnimočný súhlas k vyvlastneniu pozemku na stavbu tohto chrámu.

To všetko sa udialo v čase, kedy uniatská diecéza rozvinula nebývalú misiu po všetkých dedinách za pomoci mníšskych reholí, najmä baziliánov a redemptoristov, ktorí okrem iného zaprisahali ľudí na spovediach a pred misijným krížom, že sa nevrátia do pravoslávnej Cirkvi. Mnohí z tých, ktorí boli zaprisahaní, ešte dnes žijú a môžu to kedykoľvek dosvedčiť. V tejto veci misionári pozabudli na slová Písma, ktoré kategoricky hovorí: „Nijako neprisahajte“, lebo u kresťana má stačiť úprimné slovo: „áno – áno, nie – nie“ (por. Mt 5, 34 - 37).

Pre misijné účely uniati zakladali všelijaké spolky: Spolok sv. Ruženca, Sv. Jozefa, Božského srdca a pod., oni to mohli robiť, iní nie! Tak vyzerala rímska spravodlivosť, oblečená do

kresťanského hábu.

Ozvali sa však aj ďalšie vysoké úrady a úradníci. Len k príkladu, stanovisko Župného úradu Šarišsko-Zemplínskej župy.

„V Prešove, dňa 28. Januára 1943, vec: Pravoslávna cirkev na vých. Slovensku, memorandum kat. duchovenstva; Všetkým pánom okresným náčelníkom v Šarišsko-Zemplínskej župe a pánu Policajnému riaditeľovi v Prešove.

Katolícke duchovenstvo v Medzilaborciach a na okolí zostavilo v decembri m. r. memorandum na zlikvidovanie pravoslávia na východnom Slovensku. Keďže požiadavky memoranda - ak by sa prednášali verejnosti – mohli by oživiť náboženský boj, ktorý sa na východnom Slovensku odohrával za býv. ČSR, upravujem pánov okresných náčelníkov a p. policajného riaditeľa v Prešove, aby nepripustili nijaké pretriasanie požiadaviek memoranda pred verejnosťou a samozrejme ani nijaké „protiakcie“ zo strany pravoslávnej. Na pravoslávie samotné načim sa, ale pozerať ako na dielo, ktoré za býv. ČSR slúžilo na rozbíjanie východného Slovenska. Preto toto dielo v samostatnom Slovenskom štáte nemá nijakého životného oprávnenia. Pp. Okresných náčelníkov a p. policajného riaditeľa zároveň upravujem: 1. Aby svojimi podradenými orgánmi dali bedlivo sledovať všetkých pravoslávnych duchovných, najmä mníchov, ako aj celkovú činnosť; 2. Aby netrpeli nijaké akcie spomenutých duchovných a mníchov medzi príslušníkmi iných vierovyznaní a netrpeli ani to, aby sa vôbec, čo i len pohybovali medzi príslušníkmi iných vierovyznaní; 3. Aby dali nenápadne sledovať všetku korešpondenciu spomínaných duchovných a mníchov, najmä korešpondenciu vnútrozemskú, pričom načim sledovať aj to, či korešpondencia s vnútrozemím sa nedeje prípadne prostredníctvom iného štátu; 4. Aby viedli v evidencii všetkých pravoslávnych duchovných a mníchov, osadených v ich obvodoch; 5. Aby ma o pozoruhodných poznatkoch občas informovali. Na stráž! Župan – Dudáš“.

Čo doložiť k takémuto dokumentu? Aj katolícke duchovenstvo, ktoré zostavovalo memorandum, aj tí, ktorí pracovali na polícii, boli kresťania. Pravoslávnych bolo možné špehovať, ale keď sa karta obrátila, už to bolo porušovaním ľudských práv. Žeby pravoslávni veriaci a duchovní neboli ľudia? Či nemajú žiadne práva, tak ako to bolo za čias poddanstva, kedy na zmenu viery a bez pýtania postačilo rozhodnutie mocných tohto sveta? A práve v takom prostredí vznikla únia. Keď však títo porobení ľudia začali žiadať svoje, bolo zle – nedobre, zase mali na krku mocných tohto sveta a políciu. Neprestalo to celkom ani v našej dobe.

Z knihy prot. Štefana Horkaja a prot. Štefana Pružinského
- PRAVOSLÁVNA CIRKEV NA SLOVENSKU
V 19. A 20. STOROČÍ

Katechetická rubrika

Učenie o Bohu

Svätý Serafím Sarovský hovorí, že „Boh je oheň, ktorý zohrieva a rozpaľuje srdce. Tam, kde sa nachádza Boh, neexistuje zlo. Boh je nepochybne spravodlivý, ale obvykle, jeho spravodlivosť nie je viditeľná v našom živote. Keď nepoznáš Boha, nebudeš Ho môcť milovať. Aby si Ho miloval, musíš Ho poznať, pretože poznanie Boha predchádza Jeho láske“ (ZOZUĽAK, J.: Ctihodný Serafím Sarovský. Užhorod 2009, s. 61).

Tajomstvo Svätej Trojice je základom kresťanskej viery. Božie zjavenie je zjavením Otca i Syna a Svätého Ducha. Jeden Boh v troch osobách. Jedna podstata a tri hypostázy. Hypostáza je vlastnosť každej Božej osoby, to znamená, že Boh Otec je počiatkom všetkého, Christos sa večne rodí z Otca a Svätý Duch večne vychádza z Otca.

Poznanie tohto nevysloviteľného tajomstva nemôže byť výsledkom ľudského rozumu, pretože spôsob existencie Boha ruší a prekračuje zákony ľudskej logiky. Kresťan môže povedať len to, že v Bohu existujú Otec, Syn a Svätý Duch. Otec je počiatkom všetkého, je príčinou existencie bytostí. (ZOZUĽAK, J.: Filozofia teológia jazyk. Prešov 2005, s. 184-185).

Celá príroda je ukazovateľom Božej existencie, ako sa dočítame v žalme: „Nebesá rozprávajú o sláve Boha a dielo Jeho rúk oznamuje obloha“ (Žalm 19, 1).

Svätý Cyril Jeruzalemský hovorí o Bohu Otcovi to, že človek nikdy nedokáže pochopiť Boha svojim rozumom, preto je veľmi ťažké opísať Boha ľudskými slovami. (Pozri PILKO, J.: Dvadsaťštyri katechéz svätého Cyrila Jeruzalemského. In: Nipsis : časopis zaoberajúci sa otázkami teológie, filozofie, etiky a duchovnosti v spoločenskom kontexte. PU v Prešove 2009, roč. 4 (7), s. 19).

Ak sa pozrieme na ľudskú neschopnosť alebo nemohúcnosť v porovnaní s Božou všemohúcnosťou, pochopíme, ako hovorí Cyril Jeruzalemský, že „Boh má spočítané všetky kvapky dažďa spadnuté na celej zemi nielen teraz, ale v každom čase“ (Tamže s. 19). Čím je Boh vo svojej podstate, to nikto z ľudí nemôže úplne poznať, ani pochopiť. (Pozri PRUŽINSKÝ, Š.: Patrológia II. Prešov 2003, s. 195).

Cyril v učení o Bohu Otcovi hovorí, že nie je možné vidieť Boha telesnými očami, pretože beztelesné, nemôže byť zrakom telesného, čo potvrdil aj samotný Christos, keď povedal: „Boha nikto nikdy nevidel.“ (Jn 1, 18).

Preto nie je možné vidieť Boha telesnými očami, ale je možné podľa Božích diel spoznávať všemohúcnosť, ako hovorí kráľ Šalamún: „Lebo z veľkosti a krásy stvorení sa úsudkom spoznáva ich Stvoriteľ“ (Mud 13, 5).

Boh neprístupný a nepochopiteľný podľa podstaty sa stáva pochopiteľným cez svoje pôsobenie v stvorenom svete. Odkrýva sa každému, kto sa viac snaží vo svojom živote poznávať Boha. Boh je tam, kde niet zla. Čím viac človek pomocou skúmania a nazerania na Neho povznáša svoje srdce, tým viac poznáva Boha. Boha vedeckou cestou nie je možné dokázať, ako hovorí svätý Atanáz Alexandrijský: „Božstvo nie je možné dokázať logickými dôkazmi, ale vierou a zbožným rozumom.“

Svätý Ján Damaský hovorí: „Boh nie je nič z existujúceho, ale nie preto, že by vôbec neexistoval, ale z toho dôvodu, že je nad všetkým existujúcim, ba dokonca i nad každou bytosťou. Lebo, ak poznanie má za svoj predmet to, čo existuje, tak to, čo je nad poznanie, musí byť určené nad bytosť a opačne. To, čo je nad bytosť, je tiež i nad poznanie. Božstvo je teda nekonečné a nepochopiteľné. Jediné, čo je v ňom pochopiteľné, je Jeho nekonečnosť a nepochopiteľnosť“ (BELEJKANIČ, I.: Pravoslávne dogmatické bohoslovie I. Prešov 1995, s. 40).

Mgr. Ján Pilko, PhD.

Súčasná civilizácia stratila duchovnosť

Svetoznámy srbský režisér Emir Kosturica tvrdí, že súčasná civilizácia stratila duchovnosť

*Dnes svet zaplnili **„stechnologizovaní pohania"** a toto pohanstvo neprináša človeku nijaký osoh. Dnešný človek sa nachádza pod neustálou technologickou kontrolou… Avšak hlavnou odlišnosťou súčasnej civilizácie je to, že zostala bez duchovnej orientácie. Stratila duchovnú orientáciu.*

*Podľa jeho názoru je dnešný človek náchylný k biologickému, a nie duchovnému životu. Zaujímajú ho iba materiálne hodnoty. Dnešný človek je **„pohanom technológie"**. A tento **„pohan - technológ"** stojí proti tomu človeku, o ktorom tak veľa písal Fjodor Dostojevský.*

*Súčasný **„stechnologizovaný pohan"** je spotrebiteľom, ktorý si nekladie hlbšie otázky o večnosti a zmysle života, čím stráca svoju výnimočnosť a stáva sa súčasťou **„manipulovanej tlupy"**. Niet u neho duše, je pripravený iba na spotrebu materiálneho, čo mu ponúka **"pohanská technológia"**.*

„Žiaľ, stále častejšie pozorujem, -** uvádza Kosturica, **- že sa dnes čoraz viac ľudí mení na takýchto „pohanských spotrebiteľov technológie"". Žijú však so všetkými svojimi technologickými vymoženosťami v duchovnej pustote.

*Bezbožnosť **„ničí dušu"** a mení nás na obyčajné biologické mechanizmy, spotrebujúce výrobky, ktoré nám ponúka reklamný priemysel.*

*V kultúrnej oblasti to znamená prijímanie západného spôsobu, ale nie najlepšieho, pretože na Západe jestvujú aj mnohé užitočné koncepcie, ale mládež si z nich vyberá to najhoršie - **„pohanstvo technológie"**.*

*Kosturica, ktorý v dospelosti prijal krst a stal sa pravoslávnym veriacim, uvádza, že ideál života a "skutočný život" je koncipovaný v Evanjeliu. **„Keď čítam Evanjelium, -** hovorí Kosturica **- dozvedám sa o tom, ako by mali ľudia žiť a aký má byť náš svet a človek".***

pripravil mitr.prot. I. Belejkanič

... cítil som prítomnosť Boha

Divotvorná ikona sv. Nikolaja

Tento príbeh sa viaže k jednej mojej októbrovej púti z r. 2007, keď som putoval po svätých miestach Ukrajiny. Hoci púť trvala iba 12 dní, obsahovo však bola veľmi bohatá. Ako to prezrádza názov článku, vyvrcholením tejto púte bolo stretnutie, slúženie a poklona pred divotvornou ikonou sv. Nikolaja.

Keďže na cestu som sa vydal ešte za hlbokej noci, nemohol som pri tejto púti obdivovať krásy Karpát. Kým začalo svitať, už som bol ďaleko za horami. Keď už bol deň, odbočil som už z poznanej cesty, aby som objavil aj iné krásy kraja. Príroda bola očarujúca, no nakoľko som po tejto ceste pravoslávne svätyne veľmi nestretával, mal som iba kratučké prestávky. Dôsledkom toho bolo to, na môj údiv, ale aj údiv mojich hostiteľov, že som došiel oveľa skôr, než v predošlom roku. Výhodou skorého príchodu bolo, že som mohol byť prítomný na večernej bohoslužbe. Dalo to dosť námahy, aby som bol pozorný na večerni, veď 700 km za volantom ma poriadne vyčerpalo.

Správa o mojom príchode sa veľmi skoro rozniesla aj po dedine. To sa odrazilo aj na počte veriacich v chráme. Ku koncu celonočného bdenia, ktoré sme slúžili pred sviatkom sv. Jána Bohoslova, v chráme, vzhľadom na to, že inokedy je účasť menšia, bol slušný počet ľudí. Áno, prichádzal som do dediny v poobedňajších hodinách, preto ma mohli vidieť. A nakoľko som tam prichádzal už druhýkrát, vedeli že ide „slovackij baťuška". Čo k tomu dodať, všetci sme sa tešili z nového stretnutia.

Odobrali sme sa domov. Na oddych veľa času nezostalo. Ešte dlho sme sedeli s domácimi a rozprávali sa o udalostiach od posledného stretnutia. Pohostinnosť tohto jednoduchého národa je dojímavá. Z čistého srdca predkladá to málo, čo má, ale v tom kúsku je celé jeho zbožné srdce. Je to prejav tej ešte neskazenej archaickej lásky k blížnemu a pocestnému.

Bol to najkrajší prejav ľudskej lásky v plnej čistote duše. Také čosi som mohol zažiť kedysi v detstve. A treba dodať, že ak by nič iného zvláštneho, alebo pekného by ma počas tejto púte nestretlo, úplne by mi to stačilo k tomu, aby som nemal dôvod sťažovať sa.

Ďalší deň bola liturgia v chráme tichá, slávnostná, vznešená. Po ukončení liturgie sme poslúžili aj akafist, preto sme z chrámu vyšli až okolo obeda. Hostina lásky je neoddeliteľnou súčasťou každej liturgie na tejto farnosti. Vyšli sme teda za slnečného jesenného dňa do záhrady pri chráme a zasadli za sviatočný stôl. Prichystali mi aj prekvapenie. Nakoľko bol sviatok Jána Bohoslova, na moje privítanie upiekli tortu. Pre nás je to zvyčajná vec, nič zvláštneho. Avšak v týchto krajoch, keď niekoho vítajú tortou, to je prejav veľkej úcty. Nasledovalo slávnostné stolovanie na ich spôsob. Kto má v mysli spomienky na takéto dedinské hostiny lásky, ten vie, aké sú to vzácne chvíle. So želaním všetkého dobrého a požehnania ma obdarili obrovskou kyticou, ktorej pestrofarebnosť potešila dušu i srdce. Nechýbali ani slzy radosti a dojatia. Nuž, keď hriešny človek dokáže takto spríjemniť všedný deň, aká to musí byť radosť v nebi medzi spravodlivými?

Zvyšok sviatočného dňa sme odpočívali, lebo druhý deň na nás čakala nevšedná udalosť. Totiž, do centra arcidekanátu, v ktorom som sa práve nachádzal, prinášali veľkú svätyňu – divotvornú ikonu sv. Nikolaja. Táto ikona práve putovala po Ukrajine, a tak sa stalo, že som ju v krátkej dobe mohol stretnúť už po druhýkrát. Zaiste, na to som prišiel až vtedy, keď som ju uvidel. Akýže bol môj údiv, že ikonu, pred ktorou som mal možnosť pokloniť sa pri príležitosti chrámového sviatku v chráme Christa Spasiteľa, v deň sviatku Povýšenia Svätého Kríža v Užhorode, stretávam o mesiac znova, ale o 750 km ďalej.

O tretej poobede sme sa mali stretnúť v časovni centra arcidekanátu, kde bola vystavená ikona na poklonenie. Po molebene sme slúžili akafist k sv. Nikolajovi, po čom nasledovalo rozprávanie sestry, ktorá sprevádzala divotvornú ikonu. Rozprávala jemne, ale tak presvedčivo, že každý udivene počúval príbehy, ktoré sa udiali pred touto ikonou. Veľa ľudí sa uzdravilo z ťažkých chorôb, mnoho neveriacich tu našlo Boha. Dozvedeli sme sa, že bol aj taký prípad, keď sa uzdravil človek z rakoviny, ktorý sa s dôverou blížil ku ikone, ale ešte mnoho ďalších prípadov.

Nasledoval krestný chod cez mesto, dole do chrámu. Takéto krestné chody sa u nás nekonajú. A to nemyslím iba na to, čo sa týka dĺžky, ale celkovej atmosféry. Neopísateľný duchovný zážitok. Chcelo sa mi plakať po celej ceste, lebo som cítil prítomnosť Boha, Ktorý zozbieral tento zbožný národ, aby si uctili divotvorcu Nikolaja. Dva dni pred odchodom na Ukrajinu sa ma ktosi opýtal práve na tom, prečo sa u nás nedejú také zázračné uzdravenia, ako o tom počujeme v iných pravoslávnych krajinách. Presnú odpoveď som na to nevedel dať, ale odpovedal som v tom zmysle, že to bude dôsledok slabej viery. Veď Spasiteľ nám vraví, že všetko je možné tomu, kto verí.

Žiaľ, naša viera je už dávno zdeformovaná bezbožným myslením západu, racionalizmu, vystupňovaným do nezdravých výšin, v dôsledku čoho chce mať človek na všetko definíciu, chce dostať a aj dať presnú odpoveď. A nie je to ináč ani v každodennom živote. Radi predkladáme samotnému Bohu návrh na riešenie diania vo svete. Dal som si záväzok, že pri tejto ceste budem pozornejší a posnažím sa nájsť odpoveď na zadanú otázku.

Myslím si, že počas krestného chodu som ju aj našiel.

Zástup veriacich, ktorý sprevádzal ikonu, bol čoraz väčší. Šli nielen tí, ktorí boli na molebene a akafiste, ale mnohí sa k nám po ceste aj pripojili. Cesta bola dlhá, sprievod prešiel celým mestom. Kade sme s ikonou prešli, i keď len na krátku chvíľu, zastavil sa život. Z obchodov, z úradov, vychádzali ľudia a každý svojím spôsobom vítal ikonu. Väčšina sa trikrát poklonila., ľudia nesledovali, kde práve stoja, robili zemné poklony na ulici. Stáli v dlhých radoch, aby sa čo len tieň ikony vrhol aj na nich. Mnohí stáli na kolenách na zaprášenej ulici a čakali kým sme prešli okolo nich s ikonou.

Nemohol som nemyslieť na to, že u nás ani v chráme viacerí nie sú schopní takého prejavu zbožnosti, nie to ešte na verejnosti. Veď si len pomyslime, koľko ľudí nedokáže ani v chráme spraviť poklony, a to nie preto, že by mal zdravotné prekážky, ale vidí sa mu to ponižujúce k jeho osobnosti. V celku, bol to veľmi dojímavý obraz.

Často vraví človek v súvislosti s niečím, že to treba vidieť. Nechcel by som tu používať túto frázu, lebo sa sem nehodí, nakoľko tento krestný chod nebol nainscenovaný producentmi, ale napísala ju hlboká viera národa. Bola výsledkom živej viery. A nakoniec, bol to prejav viery ľudí, ktorí ešte aj v dnešnej dobe chcú a sú schopní žiť tak, ako nás k tomu učí sám Spasiteľ.

Igumen Serafim (Fedik) zo Skítu prep. Mojseja

viac na panagia.wordpress.com., hodigitria.hu.cz.

Z PRAVOSLÁVNEHO SVETA

Zostúpil Blahodatný oheň

Aj tohto roku zostúpil na Veľkú sobotu v Jeruzalemskom chráme Zmŕtvychvstania Hospodina o 13. 00 hod. sv. Blahodatný Oheň. Niekoľko tisíc ľudí malo možnosť zúčastniť sa tejto nezvyčajnej udalosti priamo v chráme, alebo prostredníctvom videopanelov rozmiestnených v rôznych častiach Jeruzalemu.

Jeruzalemský patriarcha Teofil III. vstúpil podľa obyčaje do kaplnky Hrobu Hospodinovho v jednoduchom bielom stichare s dvoma zväzkami nezapálených sviec. Kaplnka, aj patriarcha, boli dôkladne prehliadnuté izraelskou políciou z dôvodu vylúčenia možnosti skrytého zdroja ohňa. Po chvíli patriarcha vyšiel z kaplnky so sviecami horiacimi jasným ohňom. Chrám Christovho Zmŕtvychvstania sa naplnil ohromnou radosťou veriacich a zvukom sviatočných zvonov.

Patriarcha Teofil odovzdal sv. Oheň aj predstaviteľom predchalcedonských cirkví (koptskej, sýrskej a arménskej). O pár sekúnd celý chrám žiaril ohňom, ktorý v prvých minútach vôbec nepáli a veriaci sa mohli umyť v jeho plameni. Tento oheň je obrazom prvotného rajského sveta, ktorý neškodil človeku, ale bol s ním v plnej harmónii. Oheň bol letecky transportovaný pravoslávnym do mnohých krajín sveta.

Prvá zmienka o tomto zázraku pochádza zo 4.stor., hoci sv. Ján Damaský a sv. Gregor Níssky hovoria o tom, že po Christovom zmŕtvychvstaní sv. Oheň videl už apoštol Peter. Obrad zostupovania sv. Ohňa je jednou z najstarších kresťanských slávností, ktorá sa praktikuje každoročne na tom istom mieste už vyše 1600 rokov. V 12. stor. sa chrámu zmocnili križiaci a pokúsili sa o prijatie Blahodatného Ohňa, ktorý však nezišiel., v 16.stor. zase Arméni podplatili turecké úrady, aby zabránili pravoslávnym vstupu do chrámu – vtedy Oheň zišiel do rúk pravoslávneho patriarchu Sofronija IV., ktorý sa modlil s veriacimi von pred chrámom. Oheň vystúpil z jedného z mramorových stĺpov, ktorý dodnes svedčí o tejto udalosti.

Pribudne pol milióna pravoslávnych

Podľa správy Generálneho misijného sekretariátu Pravoslávnej Cirkvi v Mexiku (v jurisdikcii Konštantínopolského patriarchátu) sa začal proces prijatia Katolíckej Pravoslávnej Cirkvi Guatemaly do Pravoslávia.

V januári 2010 správca farnosti v San Juan v Portoriku, archimandrita Andrej (Vujisič), prijal do Pravoslávnej Cirkvi predstaviteľov tejto skupiny – metropolitu Andresa (Girona) a biskupa Mihaila (Castellanosa). Tiež boli stanovené zásady prijatia do Pravoslávia farností bývalej Katolíckej Pravoslávnej Cirkvi.

Katolícka Pravoslávna Cirkev Guatemaly - *Iglesia Católica Ortodoxa de Guatemala,* vznikla ako výsledok schizmy v rímsko-katolíckej cirkvi v Guatemale. V jej jurisdikcii bolo 334 chrámov v Guatemale a južnom Mexiku, a okolo 520 tis. veriacich.

Vo februári opätovne navštívil archim. Andrej Guatemalu, aby prediskutoval otázky pastoračných a finančných záležitostí. Stretol sa aj s veriacimi a seminaristami, s ktorými rozprával o nutnosti rozvíjania pravoslávnej spirituality medzi veriacimi. Novovznikajúcim pravoslávnym komunitám podaroval pravoslávne katechizmy a niekoľko kompletov liturgických rúch.

Zástupca Konštantínopolského patriarchátu sa stretol aj s igumenijou Ines (Ayau Garcia) a sestrou Máriou z antiochijského monastiera Svätej Trojice. Navštívil tiež sirotinec vedený mníškami. Archimandrita Andrej navštívi Guatemalu aj na Paschu tohto roka.

Vysviacka nového kňaza

V Kvetnú nedeľu vladyka Juraj vysvätil nového kňaza

Vysokopreosvietený JURAJ, arcibiskup michalovsko - košický, chirotonizoval **diakona Milana MARŠALU,** na kňaza.

V Pravoslávnej Cirkvi platí zásada, že hierarchické kňazstvo vychádza zo všeobecného, kráľovského kňazstva, pretože z neho sa ustanovujú chirotoniou niektorí jedinci mužského pohlavia na špeciálnu osobitnú službu v Christovej Cirkvi - buď diakonskú, presbyterskú, alebo biskupskú.

Tieto stupne hierarchickej služby sú pre Cirkev a v Cirkvi, nikdy nie mimo Cirkvi, alebo nad Cirkvou, pretože Cirkev Christova, ako Jeho mystické Telo, je nositeľkou blahodati.

Duch Svätý v Päťdesiaty deň zostúpil na kolégium Apoštolov, kedy na základe zvesti o zmŕtvychvstalom Christovi, sa dalo pokrstiť okolo tritisíc ľudí.

V dôsledku tejto udalosti Cirkev Christova je v každej historickej dobe neustálou Päťdesiatnicou, pretože Cirkev je prostredím, v ktorom prebýva Duch Svätý.

Samotná nedeľná chirotonia, pri ktorej arcibiskup kládol ruky na hlavu otca diakona, bola reálnou Päťdesiatnicou s dôrazom na osobnú Päťdesiatnicu, lebo sme ako miestna cirkev, prosili o zoslanie Svätého Ducha na otca diakona Milana, aby mu Hospodin udelil silu na novú službu v Christovej Cirkvi.

zdroj: pcokosice.orthodox.sk

Jeleosvjaščenije v Koňuši

V sobotu, 20. marca, mali pravoslávni veriaci v pravoslávnom chráme v Koňuši možnosť pristúpiť k sviatostiam - pokánia, sv. spovedi, sv. Eucharistii a pomazaniu nemocných.

K udeleniu týchto sviatostí sa tu zišli duchovní Sobranského arcidekanátu - arcidekan Mgr. Marián Čičvák z Úbreža, tajomník ÚER MKPE Mgr. Bohuslav Senič zo Sobraniec, misijný tajomník Mgr. Pavol Novák z Inovca, duchovný Mgr. Vasile Schirta z Nižnej Rybnice, duchovný Mgr. Ivo Ozimanič z Bežoviec, duchovný Mgr. Peter Bzik z Ruského Hrabovca, duchovný Vladimír Mertsyn z Pohoroďa a miestny duchovný, Štefan Horkaj.

V túto sobotu, nebolo len pekné príjemné predjarné počasie vonku, ale príjemné duchovné teplo bolo cítiť aj pri udeľovaní tejto sviatosti a tiež počas slúženia sv. liturgie.

Miestny duchovný sa na záver poďakoval všetkým prítomným duchovným a veriacim za účasť na tejto duchovnej slávnosti a na modlitbách. Poprial všetkým, aby ich tieto prijaté sviatosti posilnili na duši a tele., aby posilnili duše a telo zdravím, pokojom, radosťou, šťastím, aby sme sa s tým mohli podeliť aj s inými, všetkými okolo nás na radosť a šťastie všetkým. Radujme sa aj z toho, že môžeme rozdávať po troške našim blížnym všade okolo nás.

Vďaka za tento príjemný deň patrí organizátorom a našej pokladníčke, sestre Pasteľakovej, za bohaté občerstvenie prítomných duchovných.

Prot. ThDr. Štefan Horkaj

BLAHOŽELÁME

Dlhoročný cerkovník v Košiciach, **brat Ján Ševčík,** sa v apríli tohto roku **dožíva 90 rokov svojho života.** Narodil sa 8. apríla 1920 v Cigeľke, okres Bardejov. V živote prežil radostné, aj menej radostné chvíle. Vychoval 6 detí, dožil sa 16 vnúčat a zatiaľ 12 pravnúčat.

Zlomovým v jeho životnej ceste bol 17. marec 1947, kedy sa rozhodol s rodinou vycestovať a usadiť sa v Sovietskom zväze, na Ukrajine, kde žil do r. 1962. Do rodnej krajiny, vtedajšej ČSSR, sa vrátil 24. júna 1962.

Vždy bol verným členom Pravoslávnej Cirkvi. Aj dnes vyniká hlbokou vierou, skromnosťou, pokorou, dobrosrdečnosťou a láskou k Pravoslávnej Cirkvi, čo sa prejavilo aj v jeho službe cerkovníka.

Pokiaľ mu zdravie dovolilo, nebolo rannej liturgie v priebehu týždňa, aby neobsluhoval kňaza v oltári. Jeho veľkým želaním je dobudovať pravoslávny chrám v Košiciach. Veľakrát sa aj brigádnicky podieľal na jeho výstavbe.

Chceme mu touto cestou poďakovať za jeho oddanosť v cirkevnej službe. Prajeme mu, aby všemohúci Hospodin Boh, žehnal jeho aj jeho rozvetvenú rodinku a príbuzných. Nech mu Hospodin daruje pevné zdravie, hojnosť milostí, dlhoveký život na **Mnohaja i blahaja lita.**

prot. Imrich Belejkanič a prot. Vladimír Spišák
s veriacimi košickej farnosti

* * * * * * *

V týchto marcových dňoch si **Andrej a Anna Mikulaničoví z Beňatiny,** v kruhu svojich najbližších, pripomenuli svoje Bohom požehnané životné jubileá.

Brat Andrej, kurátor PCO Beňatina, 17. marca oslávil svoje **šesťdesiate narodeniny** a 18. marca, jeho **manželka Anna,** poďakovala Hospodu Bohu za **58 rokov života.**

Aj touto cestou Vám chcú drahí oslávenci Vaši najbližší - syn, dcéra, vnúčatá, všetci blízki a známi, zapriať a u Milostivého Boha vyprosiť hojnosť Božích milostí, pevné zdravie, pokoj, vzájomné porozumenie a lásku svojich blízkych do ďalších požehnaných rokov života. **Na mnohaja i blahaja lita!**

Zo srdca Vaši najbližší

Z Ústredia ÚER MKPE v Michalovciach

Mníšsky postrih

V nedeľu, 14. 3. 2010, v podvečerných hodinách udelil vladyka Juraj v košickej katedrále **mníšsky postrih do mantie sestre Júlii Nikitine.**

Pri postrihu jej dal aj nové rehoľné meno **Juliania.** Mníška Juliania, ktorá je jednou z osôb biskupom oficiálne poverených ikonopisom, následne obdržala chirotesiu hypodiakonisy.

Zriadenie mníšskeho spoločenstva

Vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický, dňa 15. 3. 2010 zriadil **Misijné ženské mníšske spoločenstvo sv. veľkomučeníka Dimitrija Solúnskeho.**

Jeho členky podliehajú až do zriadenia regulárneho ženského monastiera eparchialnému archijerejovi a plnia úlohy, ktoré im určí.

Ku Spoločenstvu v súčasnej dobe patria dve rehoľné sestry, mantijná mníška hypodiakonisa Juliania (Nikitina), ktorá je zodpovedná za ikonografickú výzdobu michalovskej katedrály a riasoforná mníška Paisia (Thoma), ktorá podporuje duchovné dielo rozvoja eparchie modlitbou a ručnou prácou.

Započatie prác na ikonografickej výzdobe michalovskej katedrály

V pondelok, 15. 3. 2010, vladyka Juraj odslúžil v asistencii prot. Miroslava Janočka, v michalovskej katedrále prosebný moleben, po ktorom posvätil farby a pigmenty a požehnal ikonopiscov, ktorí majú vyzdobiť michalovskú katedrálu.

Ikonopisci - jeromonach Serafim, mníška Juliania a Alexij, knieža Vronský, plánujú s Božou pomocou do Paschy vymaľovať oltárnu časť katedrály. Doposiaľ je výmaľba hradená z darov súkromných osôb, pravoslávnych veriacich z Moskvy.

Prosba o pomoc

Pravoslávna cirkevná obec Uličské Krivé,
Dekanát v Uliči
Bratstvo pravoslávnej mládeže na slove – SYNDESMOS

Všetkým pravoslávnym kresťanom
Miestnej pravoslávnej Cirkvi
v českých krajinách a Slovenska

S požehnaním Jeho Vysokopreosvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska sa na Vás obraciame s prosbou o pomoc.

Miestna pravoslávna cirkev má v sninskom arcidekanáte výnimočné miesto. Ide o skýt, kapličku a hrob o. Ignatija (Čokinu) v Uličskom Krivom. Toto miesto vďaka osobnosti o. Ignatija priťahuje čoraz viac veriacich, a to nielen na sviatok Preobraženija Hospoda našeho Isusa Christa, kedy sa tu konajú odpustové slávnosti.

Aj mládež z Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS sa za posledné obdobie začala viac zaujímať o skýt a už dva roky po sebe zorganizovala púť z Uliča do Uličského Krivého spo- jenú so vsenočným bdením. Taktiež tu prichádzajú mladí pri rôznych výročiach spojených so živo- tom či usnutím igumena. Dva roky nám pri našich akciách vychádzal v ústrety p. Kerekanič, ktorý nám posky- toval dom pod kapličkou.

Teraz p. Kerekanič tento dom ponúka na predaj. Zhodli sme sa, že by bolo rozumné túto ponu- ku využiť. Táto budova má výhodnu polohu priamo pod skýtom. V buducnosti môže slúžiť či už ako múzeum, pastoračné centrum, sociálne zariadenie, monastier na rozvoj našej Cirkvi a pamiatku o. Ignatija.

Prosíme teda o finančnú pomoc pri realizácii tohto nášho zámeru (či už vo forme sponzorského daru, zbierky alebo oslovením ďalších možných darcov). Možnosť kúpy máme do apríla tohto roku, preto Vás žiadame o čo najrýchlejšiu pomoc. Číslo bankového účtu, vytvoreného na tento zámer je: VÚB Banka: **2697931751 / 0200**

Vopred Vám ďakujeme. Nech Vám Hospodin Vašu ochotu a snahu vynahradí jeho milosťou.

Jeho Vysokopreosvietenosť Ján,
arcibiskup prešovský a Slovenska

PREŠOVSKÁ PRAVOSLÁVNA EPARCHIA,
DEKANÁT V ULIČI
067 67 ULIČ 185

jer. Andrej Semanco
správca PCO Ul. Krivé

prot. Boris Hrustič
dekan pre Uličí

Alexander Haluška
prezident BPM na Slovensku
- SYNDESMOS

Vladyka Juraj sa stretol s patriarchom Antiochie a celého Východu, Ignácom IV.

Na prelome februára a marca tohto roku vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický, spolu s mitr. prot. Jaroslavom Šuvarským, sprevádzali najvyššieho predstaviteľa našej miestnej Cirkvi, Blaženejšieho metropolitu Kryštofa, pri jeho oficiálnej návšteve starobylého Antiochijského patriarchátu, ktorého jurisdikcia sa rozkladá predovšetkým na území Sýrie, Libanonu, Iraku, ďalších arabských štátov.

V Sýrii delegácia našej Cirkvi navštívila okrem iného Monastier svätej Tekly v Maalule a monastier Matky Božej v Saydnaya. V Libanone sa predstavitelia našej Cirkvi bližšie zoznámili so životom známej pravoslávnej teologickej fakulty v Balamande. Vladyku metropolitu aj s doprovodom niekoľkokrát prijal vo svojej rezidencii v sýrskom hlavnom meste Damašku Jeho Blaženosť Ignác IV., patriarcha Antiochie a celého Východu.

K Antiochijskému patriarchátu sa v súčasnosti hlási okolo 1,5 milióna veriacich. Toto cirkevné spoločenstvo odvodzuje svoje korene od prvokresťanskej komunity, o ktorej sa píše v novozákonnej knihe Skutkov apoštolských.

Okrem eparchií na Blízkom Východe má Antiochijský patriarchát aj veľkú a dynamickú diaspóru v Amerike, Austrálii a západnej Európe, kde sú všade ustanovené biskupstvá. Liturgickým jazykom antiochijskej Cirkvi je prevažne arabčina, aj keď sa Antiochijský patriarchát podľa potreby nebráni používaniu iných jazykov, ako je angličtina, španielčina a francúzština. V rámci metropolie Antiochijskej Cirkvi v USA pôsobí i niekoľko farností západného liturgického obradu.

-ÚER MKPE

PRAMEŇ *- mesačník Michalovsko-košickej pravoslávnej eparchie. Vydáva Eparchiálna rada Michalovsko-košickej pravoslávnej eparchie. Šéfredaktor: Bc.Dušan Tomko. Členovia redakčnej rady: Mgr. Vasil Bardzák, PhD., Mgr. Pavol Novák, prof. ThDr. Imrich Belejkanič, Csc., Mgr. Lukáš Nováček, Mgr. Marián Čičvák, Mgr. Juraj Šatala. Ekonóm: Viera Bubenková. Uzávierka príspevkov a fotografií je k 6. dňu v mesiaci. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov. Za názory a postoje autorov príspevkov redakcia nezodpovedá. Adresa redakcie: PRAMEŇ, Úrad eparchiálnej rady, Duklianska 16, 071 01 Michalovce, tel. č.056/64 24 156, fax 056/64 31 500, e-mail: redakciapramen@post.sk. Distribúcia: mesačník rozširuje vydavateľ a každý pravoslávny farský úrad Michalovsko-košickej pravoslávnej eparchie. Vychádza v náklade 600 kusov. Tlač: Tlačiareň svidnícka, s.r.o., čat. Nebiljaka 121/18, 08901 Svidník. Registrované Okresným úradom, oddelením regionálneho rozvoja, registračné číslo EV 3912/09. ISSN 1336 - 2747. Informácie pre prispievateľov na cirkevnú tlač: Eparchiálna rada - tlačový účet, VÚB - Michalovce, č. ú. 1680340651/0200.*